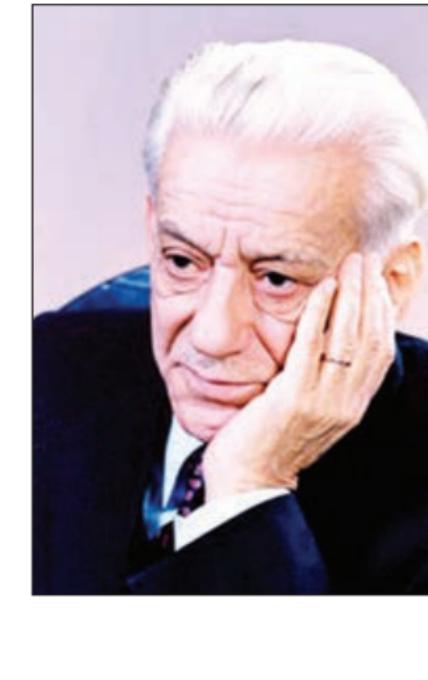

Ana dili

Dil açanda ilk dəfə "ana" söyləyirik biz,
"Ana dili" adlanır bizim ilk dərsliyimiz.
İlk mənimiz laylanı anamız öz südüylə
İçirir ruhumuza bu dildə gılə-gılə.

Bu dil bizim ruhumuz, eşqimiz, canımızdır,
Bu dil bir-birimizlə əhdi-peymanımızdır.
Bu dil tanmış biza bu dünyada hər şeyi,
Bu dil əcdadımızın biza miras verdiyi
Qiymətli xəzinədir... onu gözlərimiz tək
Qoruyub, nəsillərə biz də hədiyyə verək.

Bizim uca dağların sonsuz əzəmətindən,
Yatağına siğmayan çayların hiddətindən,
Bu torpaqdan, bu yerdən,
Elin bağından qopan yaniqli nəğmələrdən
Güllərin rənglərindən, çiçəklərin iyindən,
Mil düzüniün, Muğanın sonsuz genişliyindən,
Ağsaçlı babaların əqlindən, kamalindən,
Düşmən üstündə cuman o Qıratin nalından
Qopan səsdən yarandın.
Şəhərin alındığı ilk nəfəsdən yarandın.

Ana dilim, səndədir xalqın əqlisi, hikməti,
Ərəb oğlu Məcnunun dərdi səndə dil açmış.
Ürkəkərə yol açan Füzulinin sənəti,
Ey dilim, qüdrətinlə dünyalara yol açmış.
Səndə mənim xalqımın qəhrəmanlıqla dolu tarixi varaqlanır,
Səndə neçə min illik mənim mədəniyyətim,
Şəhər-söhrətim saxlanır.
Mənim adım-sanımsan,
Nəmusum, vicdanımsan!

Bu dil tanmış biza bu dünyada hər şeyi,
Bu dil əcdadımızın biza qoyub getdiyi
Ən qiymətli mirasdır, onu gözlərimiz tək
Qoruyub, nəsillərə biz də hədiyyə verək!
Ey öz doğma dilində danışmağı ar bilən fasonlu ədabazlar,
Qəlbinizi oxşamır qoşmalar, telli sazlar.
Bunlar qoy mənim olsun,
Ancaq Vətən çörayı,
Sizlərə qənim olsun!

Bəxtiyar Vahabzadə